

ఈ మధ్య నుంచి చూస్తుంటే వాకే ఆశ్చర్యంగా ఉంది! ఏచివాళ్ళే తమని చూసి తాము ఆశ్చర్యపోతారని మీరనుకుంటారేమో!

నేను వ్రాయబోయే విషయాలు చదివాక మీకే తెలుస్తుంది నేను మంచి దానో.... ఏచిదానో.... గొప్పదానో....

ఈ వీధి చివర పెద్ద వచ్చమేడ లేదా : డిప్లొక్ జడ్జిగారిది. వాళ్ళ బ్యాంకు మధు వాళ్ళ టెల్ హామల్ వుంటున్న వంటావిడ కూతురు పద్మని గాఢంగా ప్రేమించేవారు.

బాపూ బొమ్మలా పొడుగ్గా.... బంగారం ముద్దలా వచ్చగా.... గులాబీ పువ్వులా సున్నితంగా వుంటుంది పద్మ. ఈ వీరం తకీ అందగత్తె పద్మేనని అమకావే దాన్ని. పద్మని తప్ప మరొకరినీ పెళ్ళి చేసుకోవని బీష్మించు కూర్చున్నాడు మధు.

వయానా.... బయానా.... గట్టిగా.... మెల్లగా.... ఎన్నో విధాల కొడుక్కి వచ్చు చెప్పి చూశారు జడ్జిగారు. ఆ పద్మని ఒద్దురా నీకు మరో మంచి సంబంధం చూశానని.... ఈహూ! వింటేనా!

ఒకరోజు జడ్జిగారు వచ్చు తీర్పు తన కొడుకు ముందర ఉంచారు. పద్మ వెయ్యకుండా రెండు విముషాలు నావైపు చూశారు. తర్వాత కళ్ళు మెరుస్తుండగా అన్నారు.

"సరే నాన్నా మీ ఇష్టమే కావీంది." ఆశ్చర్యపోయాను.

ఆ రోజు తెలిసింది బంగారబొమ్మ లాంటి పద్మకన్నా నేనే అందంగా ఉంటానని!

సరే పదిరోజుల క్రిందట ఏమయింది? ఈ వీధిలోనే మూడో ఇంటి వెంకుటింటిలో కమల లేదా! పాపం రోజూ తనకి ఇంటిల్లిపాది చేత తిట్లూ చివ్రాటే!

"ముదనవ్వపు దానా గుండెం మీద కుంపట్లా కూర్చున్నావు కదే!"

"రోజుల్లా పోతులా మెక్కి కూర్చోక పోతే ఏదైనా పని చేసుకోకూడదూ!"

"ఎప్పుడు వెళ్ళవుతుందో.... ఈ శని ఎప్పుడొద్దులుందో!"

సవత్తల్లి తిట్లు వదలేక ఒకరోజు రాత్రి ఎక్కడెక్కడో తిరిగింది. తెల్లారగానే నన్ను వెంటబెట్టుకుని ఇంటికి తీసుకెళ్ళింది.

"ముప్పదానా...." అంటూ తిట్లు ప్రారంభించబోయిన సవత్తల్లి నోరు ఒక్కవ మూతపడింది, తనకోబాటున్న వచ్చు చూడగానే! మొహంలో కోప మంతా పోయి ప్రేమ పొంగిపొర్లి వచ్చేసింది.

ఆరెల్ల గర్భిణిలా ఉబ్బెత్తుగా ఉంటుంది ఆయితే మాత్రమేం లాభం!

ఎన్ని ఆపీసు గుమ్మాలెక్కి దిగాడో! ఎందరి కాళ్ళు పట్టుకున్నాడో! లాభం లేకపోయింది.

బహుశ వచ్చమేడ భాగోతం.. వెంకుటింటి భాగోతం తెలిసి నట్లుంది. ఓ రోజు నన్ను వెంటపెట్టుకుని వెళ్ళి ఓ ఆపీసు గుమ్మం ఎక్కాడు.

సుబ్బారావుకో పాటు లోపలికడుగు పెట్టిన నన్ను చూడగానే ఆపీసరుగారి పెదవులమీద చిరునవ్వు మెరిసింది.

ఇంటింటి భాగోతం

అవధానాల విజయలక్ష్మి

"వా తల్లీ.... నా బంగారే.... మంచి నీళ్ళు కావాలమ్మా! కాపీ కావాలమ్మా!" అంటూ బోల్డు అప్యాయత కురిపించేసింది.

గర్వంతో పొంగిపోయాను. గయ్యాళి గంగమ్మల్ని కూడా సతీసక్కుబాయిల్లా మార్చగలిగివందుకు! అంతవరకు నాకే తెలియదు నాలో అంత శక్తుందని.

అంతెందుకు.... మొన్నటికి మొన్న!! ఎదురింటి వీధి కొల్లో సుబ్బారావు లేదా!

అతను ఎమ్మే.... ఎంకాం పాప య్యాడు. అతని పర్తిపెట్టున్న పైలు

నావైపు ఆనందంగా చూశారు. చూసి అప్యాయంగా దగ్గరకు తీసుకున్నారు.

అలా దగ్గరకు తీసుకున్న వెంటనే సుబ్బారావు వెంటపెట్టు కొచ్చిన పైలు నశిగ్గా చూడకుండానే అపాయింటుమెంట్ ఆర్డరిచ్చేవారు.

ఉద్బిపోయాను! నేను వెంటున్నందుకే సుబ్బారావు విజ్ఞానపు వియవ పెరిగి వందుకు.

అన్నట్లు మా వీధిలోని ఇంటింటి భాగోతం చెప్పతూ నా పేరు చెప్పడం మర్చిపోయాను కదూ? నా పేరు లక్ష్మిదేవి!